

endvidere peges på bestemmelsen i lovens § 18:

„stk. 1: Statsrevisorerne fremsender med deres eventuelle bemærkninger de beretninger, der er nævnt i § 17 (rigsrevisorens beretning) til folketinget og vedkommende ministre.

stk. 2: *Inden fire måneder* efter statsrevisorerens fremsendelse af en beretning afgiver ministeren til statsrevisorerne en redegørelse for de foranstaltninger og overvejelser, som beretningen har givet anledning til. Redegørelsen tilsendes samtidig rigsrevisoren, der *inden en måned* efter modtagelsen fremsender sine bemærkninger til statsrevisorerne. Redegørelserne og rigsrevisorens bemærkninger indgår i statsrevisorerens endelige betænkning til folketinget.“

Ved denne fremgangsmåde opnås, at folketinget orienteres om de skridt, ministrene har taget i anledning af hver enkelt revisionsrapport, og endvidere gives der ministrene lejlighed til at udtale sig, forinden sagerne finder deres endelige afgørelse i forbindelse med folketingets godkendelse af statsregnskabet.

Havde bestemmelsen i den nye lov været gældende allerede på nuværende tidspunkt, ville det for sagen om Kofoeds skole have betydet, at sagen fortsat havde befundet sig hos statsrevisorerne, der havde haft lejlighed til at fortsætte deres gennemgang af

sagen inden afgivelsen af en endelig betænkning fra statsrevisorerne.

Finansudvalget var efter denne procedure først kommet ind i sagen på et senere tidspunkt, og således at alle omstændigheder kunne have været afklaret mellem statsrevisorerne og socialministeren forinden finansudvalgets behandling af sagen.

4. I tilslutning til dette spørgsmål blev der fra finansudvalgets side spurgt om, hvorvidt rigsrevisionen og statsrevisorerne efter de nye loves ikrafttræden fortsat har adgang til at forlange sig alle aktstykker forelagt i forbindelse med revisionens udførelse.

I lov om revisionen af statens regnskaber m. m. § 12 er anført følgende:

„Rigsrevisoren kan af enhver offentlig myndighed forlange sig meddelt alle sådanne oplysninger og forelagt alle sådanne aktstykker, som efter hans skøn er af betydning for udførelsen af hans hverv. Rigsrevisoren kæn fastsætte en frist herfor“.

Af lovbemærkningerne fremgår, at bestemmelsen i sit indhold svarer til den nu gældende bestemmelse i statsregnskabslovens § 12. Det anføres endvidere, at det ikke er tanken at ændre den hidtidige praksis på området.

En tilsvarende bestemmelse findes i lov om statsrevisorerne § 4, stk. 2.